

नुदंतं व्यथयंतं समाकुलं उत्कटमत्तचेष्टं दृमोतिमत्तः ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रवृद्धैः प्रवृद्धमदैः ॥ २१ ॥ २२ ॥ मदादप्रतिवार्योनिवारयितुमशक्योत्रेगोयेषातैः ॥ तेन दधिमु
खेन बलात्प्रतिवार्यमाणैः ॥ प्रधर्षणे दोषं राजदंडमनवेक्ष्य ॥ अतएव त्यक्तभयैः ॥ समेत्य प्रकृष्यतेस्म ॥ २३ ॥ समापयंतः मृतकल्पंकुर्वतः ॥ महावनं निर्विषयं नि

नुदंतमन्यः प्रणुदन्नुपैतिसमाकुलंतत्कपिसैन्यमासीत् ॥ नचात्रकश्चिन्नवभूवमत्तो नचात्रकश्चिन्नवभूवदृष्टः ॥ १९ ॥ ततोवनंतत्परि
भक्ष्यमाणं द्रुमांश्च विध्वंसितपत्रपुष्पान् ॥ समीक्ष्य कोपादधिवक्रनामानि वारयामास कपिः कर्पीस्तान् ॥ २० ॥ सतैः प्रवृद्धैः परिभ
र्त्स्यमानो वनस्य गोप्ता हरिष्टद्वीरः ॥ चकार भूयो मतिमुग्रतेजा वनस्य रक्षां प्रतिवानरेभ्यः ॥ २१ ॥ उवाच कांश्चित्पुरुषाण्यभीतमसक्त
मन्यांश्च तलैर्जघान ॥ समेत्य कैश्चित्कलहंचकार तथैव साधोपजगाम कांश्चित् ॥ २२ ॥ सतैर्मदादप्रतिवार्यवेगैर्बलाच्च तेन प्रतिवा
र्यमाणैः ॥ प्रधर्षणे त्यक्तभयैः समेत्य प्रकृष्यते चाप्यनवेक्ष्य दोषं ॥ २३ ॥ नखैस्तुदंतो दशनैर्दशंतस्तलैश्च पादैश्च समापयंतः ॥ मदात्क
पितेकपयः समंतान् महावनं निर्विषयंच चक्रुः ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे एकषष्टितमः सर्गः ॥
॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तानुवाच हरिश्चेष्टो हनुमान्वानरर्षभः ॥ अव्यग्रमनसो यूयं मधुसेवतवानराः ॥ १ ॥ अहमावर्ज
यिष्यामि युष्माकं परिपंथिनः ॥ श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं हरीणां प्रवरों गदः ॥ २ ॥ प्रत्युवाच प्रसन्नात्मा पिबंतु हरयो मधु ॥ अवश्यं कृतका
र्यस्य वाक्यं हनुमतो मया ॥ ३ ॥

गंतमधुफलादिभोज्यं ॥ २४ ॥ इति रामाभि० वा० सु० एकषष्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ पुनरुक्तमेव विस्तरे
णाह ॥ तानिति ॥ १ ॥ आवर्जयिष्यामि निवारयिष्यामि ॥ २ ॥ ३ ॥